

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 1. An pollutio, quæ incipit in somnis, sit sub gravi obligatione in vigilia reprimenda?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

tia, quia ubi major est sollicitudo, imaginatio magis defigitur in tali objecto, per imaginationem autem maximè augentur.

Dixi suprà absque rationabili & justa causa; nam si ob causam necessariam, vel utilem tibi aut alteri non reprimis ejusmodi motus, quales sunt audire confessio-

nes, legere, & Studere, equitare, timor incidendi in turpiores delectationes, vehementioris, ac urgentioris tentationis &c. nullum peccatum committis, modò absit periculum consensùs, ut notant Azor, Salas, Sanch. Palao, Vasque & alii citati.

CASUS LXXXV.

De pollutione nocturna in vigilia reprimenda &c.

Fabronius nobilis vir comedens quosdam cibos calidos, & certo situ accumbens in lecto incidit non nunquam in pollutionem in somnis, quam, dum evigilat, non reprimat, sed permittit. Non nunquam de ea in somnis habita etiam gaudet, aut eam in somno evenientem desiderat.

QUÆR. I. An pollutio, qua incipit in somnis, sit sub gravi obligatione in vigilia reprimenda?

QUÆR. II. An Fabronius abstinere debeat ab ejusmodi cibis, & taliter accumbendi situm mutare?

QUÆR. III. An peccatum mortale sit desiderare pollutionem in somnis, & de ea in somnis habita gaudere?

496 AD I. Q. An pollutio in somnis coepta sit sub gravi obligatione in vigilia reprimenda? Respondet Toletus l. 5. cap. 13, cum pollutio incipit in som-

nis, ita ut effusio seminis partim fiat in somno, partim in vigilia, peccatum esse veniale, si homo habeat aliquem rationis usum, & potestatem se cohibendi, saltem imper-

perfectam, & non plenam, & eam non reprimat; mortale verò esse, si plenam habeat se cohibendi facultatem.

Negativam sententiam docent de la Crux in *direct. p. p. præc. 6. a. 8. dub. 10. Concl. 2. Diana part. 3. tr. 5. R. 21. Fill. tr. 30. cap. 8. n. 147. Platel. de pecc. n. 224. La Croix l. 3. p. 1. dub. 4. Eman. Sà V. luxuria n. 10. ubi sic ait: cœptam in somno pollutionem non tenetur evigilans reprimere, sufficit enim non placere. Sic ille. Et ratio est; quia cum talis pollutio inceperit in somnis sine peccato, & involuntariè, illius effusio est effectus naturalis illius causæ inculpabilis: ergo poterit permittere, ut natura se exoneret, cum id non sit procurare, sed pati, ut effluat id, quod aliàs corruptum sanitatem læderet, dummodo patiens certus sit de non præstando consensu, nec eam voluntariè promoveat. Quo in sensu sententiam hanc admittit etiam Fagund. *præc. 3. l. 3. c. 6. n. 11.* Nec alio in sensu reor eam docuisse citt. DD. & alii; Tolet. verò videtur loqui de pollutione nocturna, quæ in causa, vel effectu culpabilis est, ut colligi potest ex subjunctis hisce verbis: Quamvis autem non sit in se peccatum ista nocturna pollutio, tamen in antecedentibus ipsam, quod alii dicunt in causa, potest esse peccatum, &*

in subsequentibus, seu in effectu. Ita ille.

Consulendum tamen est, ut in similibus casibus eliciatur positiva displicentia ob periculum, quod subest, consensûs, saltem in delectationem, ut cum aliis notat Sanch. l. c. idque Studiosi puritatis factitare consueverunt. Quod si quis expergefactus non tantum non eliciat positivam aliquam displicentiam, sed pollutionem in somnis inceptam promoveat addendo conatum, aut protrudendo ultimas ejus reliquias, à mortali peccato non excusabitur, quia tunc non permittit tantum, sed positivè illam continuat.

Ad 2. Q. An Fabronius abstinere debeat ab ejusmodi cibis? 497
Negativè respondent Jo. Sanc. in *sel. d. 21. n. 22. & 23. Diana l. c. R. 22. Less. l. 4. c. 3. dub. 54. n. 100. & 101. de la Crux l. c. dub. 9. Villalob. t. 2. tr. 40. dub. 16. La Croix l. 3. p. 1. dub. 4. Ills. t. 4. d. 1. n. 72. citans Sanch. Pal. Laym. & alios, dummodo bona fide procedatur, & absit periculum consensûs, nec ullo modo intendatur oblectatio in illam. Rationem dant, quia qui utitur jure suo, quod habet ad ponendam actionem honestam, & licitam, illi non imputatur ad peccatum, quod per accidens sequitur; non enim tenetur quis vita-*